

Starosti vs Království

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, pozdravem apoštolským:
Milost Pána našeho Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi Vámi. Amen

Introit:

*11 Jak vysoko nad zemí je nebe, tak mohutně se klene jeho milosrdenství nad těmi, kdo se ho bojí;
12 jak je vzdálen východ od západu, tak od nás vzdaluje naše nevěrnosti.
13 Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí.
14 On ví, že jsme jen stvoření, pamatuje, že jsme prach.
15 Člověk, jehož dny jsou jako tráva, rozkvétá jak polní kvítí;
16 sotva ho ovane vítr, už tu není, už se neobjeví na svém místě.
17 Avšak Hospodinovo milosrdenství je od věků na věky s těmi, kteří se ho bojí (Žalm 103, 11-17)*

Píseň: 642

Modlitba:

Hospodine, pokorně Tě chválíme a děkujeme za tento Tvůj den - za den odpočínutí, díky že dnes jsme sem mohli přijít, do shromáždění Tvého lidu. Děkujeme za všechny dny v minulém týdnu, za sílu k práci, za každou chvíli vděčné radosti. Díky za dary časné, díky za slunce, za měsíc, za hvězdy, za dar přírody, kde ještě zůstala člověkem nezkažená a kde můžeme přijímat zotavení a dary z ní. Díky za všechny naše drahé staré, středního věku, až po ty nejmenší. Díky za přátele, kteří jsou na blízku i v dále, za bratry a sestry a děkujeme za každou chvíli s nimi v pravdě. Vroucí díky za Tebe, Spasiteli náš, jenž jsi tou nadějí, který bdí nad každým z nás. Amen

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v PJK, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsané v evangelium podle Lukáše v 17 kapitole, od 20-24 verš. Na daném místě, čteme, tato slova.

*20 Když se ho farizeové otázali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: „Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli vypořadovat;
21 ani se nedá říci: ‚Hle, je tu‘ nebo ‚je tam‘! Vždyť království Boží je mezi vámi!“
22 Svým učedníkům řekl: „Přijdou dny, kdy si budete toužebně přát, abyste spatřili aspoň jediný ze dnů Syna člověka, ale nespatříte.
23 Řeknou vám: ‚Hle, tam je, hle, tu;‘ zůstaňte doma a nechoďte za nimi.
24 Jako když se zableskne a rázem se osvětlí všecko pod nebem z jednoho konce nebe na druhý, tak bude Syn člověka ve svém dni. (Lk 17, 20-24)*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 161

Slůvko dětem:

Na veliký papír předepíšeme do jednoho sloupce DŘÍVE a do druhého DNES. S dětmi vymýšlíme, co jsme my nebo naši předci dělali jinak než dnes. Prvních několik nápadů řekneme sami, ať děti trochu namotivujeme. Třeba: Dřív museli lidi všude chodit pěšky. Dneska máme auto. Dřív se za krádež usekla ruka. Dneska zloděj buď dostane pokutu, nebo může jít i do vězení. Dřív ženy nesměly studovat, měly to zakázané. Dneska ženy studovat můžou, dělají profese.

Co myslíte, je dobře, že se některé věci dělají jinak? Je dobře, že třeba měníme svůj názor o ostatních? Dojdeme k tomu, že ano, bez toho by nebyla možná ani změna, ani pokrok. Děti dnes uslyší příběh o apoštolovi Petrovi, který si uvědomil, že musí změnit svůj názor na ostatní lidi. A jak se pak dozvíte, ta změna způsobila, že křesťanství nepatřilo jenom Židům, protože Ježíš i všichni první učedníci byli Židé, ale začalo se šířit i dál mezi ostatní. Křesťanství a evangelium o Ježíši doputovalo až tady mezi nás.

Píseň - „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Matouše 6, 25-33 verši. Tam čteme:

25 Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv?

26 Pohlédte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější?

27 Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat?

28 A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou –

29 a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich.

30 Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní?

31 Nemějte tedy starost a neříkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat?

32 Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete.

33 Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.

34 Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.
(Mt 6, 25-33)

Milí bratři a milé sestry!

Ježíš říká: „**Nedělejte si starosti**“ starosti o svůj život, neznepokojujte se, nemějte úzkost! Cože to říká, když mám být upřímný, pak musím přiznat, že mi tato rada připadá naivní. Já se o sebe přece musím (chci) postarat, chci se postarat o svou rodinu a také ji zabezpečit. A zdaleka nejde jen o to, mít co jíst a pít, nebo mít střechu nad hlavou. Jisté nejde o to, aby si člověk lehl do trávy, otevřel pusu a čekal, až přiletí pečený holub. Ani u Boha nejsou koláče bez práce, kdo nechce pracovat, ať nejl. Je potřebné mít zaměstnání, nějaké úspory, mít doma lednici, pračku nebo gauč. Bez auta je to také těžké, a ještě těžší je to dnes bez internetu, kdo ho nemá je bez informací. To všechno a mnohem víc jsme řešili a řešíme v poslední době. Jak je to namáhavé – nejen, co vybrat do kvality, ale i finančně dostupné.

Naše životní úroveň se stále zlepšuje a nikdo nechce být příliš pozadu. A ještě k tomu všude sama reklama nás popichuje, abychom chtěli i to, co nepotřebujeme. Výsledkem toho všeho je, že většinu našeho času a energie věnujeme zcela pomíjivým záležitostem. Návštěva super-hyper-mega-marketu je někdy tak vyčerpávající, že z nakoupeného zboží snad ani nemůžeme mít očekávanou radost. Starosti nás o všechno obírají a naplňují nás prázdnotou.

Jenže máme i opačnou zkušenost. Co když přijde nemoc a ohrožení života, když manželství ztroskotá, děti se ocitnou ve špatné společnosti – jak nám v dane situaci pomůže perfektně zařízený byt? Náhlou životní události je člověk zaskočení a svět již není tak růžový. K čemu jsou nám pak všechny vymoženosti, které jsme si nakoupily, když nejvíc ze všeho nám **chybí láska a naděje**.

Právě i my žijeme v těchto dvou extrémech. Krásné domy, dobře zařízené byty, pohodlná auta a na druhé straně prázdnota, která nás přepadne a ničí. Většina z nás se proto snaží jít po jakési střední cestě. Nebýt **chudí ale skromní** a vážít si každého dne, kdy se probudíme zdraví.

Každý den plyne jako dar a když ho nepřijmeme, stáváme se v něm otroky.

Dělaní starosti se v tomto úryvku opakuje šestkrát – 6 je číslo pro člověka, který se uzavírá do sebe, aniž by se otevřel 7 dni – tj. **Bohu, svému počátku a cíli**.

Přesto se v tom ani my často nevyznáme. Stačí už nejistota, s kterou odpovídáme na otázku: Jak se máš? Jak se ti daří? Máme se dobře nebo se máme špatně?

Když nám Ježíš dává za příklad nebeské ptáky a polní kvítí, neříká, že nemáme pracovat a vydělávat peníze. **Říká: Podívejte!** A to je něco jiného. Člověk nikdy nebude žít jako pták nebo polní kvítí, ale může si od nich vzít v něčem příklad. Muži stavějí domy a silnice a ženy vaří a uklízí. Je to náš lidský úkol a prvotní hřích. Pracovat máme, ale z práce si nemáme dělat modlu, která nám vezme dech k životu.

Ptáci se přece při hledání potravy také nalétají a mají mnoho práce, než nakrmí svá hladová mláďata. Člověk to zase nemá až tak špatné. Ráno jde do práce a za měsíc si donese výplatu. A když jsme starší, přijdou nám peníze poštou.

Od ptáků a polních lilí se však můžeme naučit jednu úžasnou a potřebnou věc: **nedělat si zbytečné starosti**. Ptáci nejen že nesejí, ale hlavně se **nestresují**. Létají tak dlouho až potravu najdou. Mají s tím mnoho práce, ale nežijí v nejistotě. Jídlo nezávisí především na naší práci, ale na činnosti Hospodina, s nímž jsme povolání spolupracovat. Nesmíme, propadnou pocitu, že všechno závisí jenom na nás. To je kořen našich obtíží a trápení. Představa, že pouze my sami rozhodujeme o svém životě - z toho pramení úzkost, co všechno jsme možná ještě měli udělat a neudělali.

Starosti byly, jsou i budou, nezbavíme se jich, jde o to kolik z našeho času a života nám vezmou. Jde o to čeho je víc: **našich starostí nebo hledání Božího království**.

„Hleďte především Boží království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno,“ pokračuje Ježíš ve svém kázání na hoře.

Tohle je Ježíšův konkrétní program a konkrétní cíl; tento cíl vytyčil a vytyčuje i svým učedníkům: **Hleďte!** A hledá se to, co už je dáno. Prioritou je království a spravedlnost. Pán Ježíš nás vybízí, abychom se dívali očima otevřenými - **očima hledajícíma Boha a Jeho přítomnost. Očima naděje.**

Je to pohled důvěry a naděje, co nás zbavuje úzkosti z toho, co bude zítra a pomáhá nám projít nesnázemi a trápením. Když se na nás Ježíš obrací, abychom nejprve **hledali Boží království**, obrací se na nás v **množném čísle**. Úkol hledat je úkol svěřený společenství.

Boží království je ohromné tajemství, neobjevená krajina, reálná skutečnost. Je to **radost, pokoj, milost** prosakující do našeho světa. A začíná tam, kde se **Bůh sklání k člověku**, kde zní Boží slovo, Slovo evangelia, slovo Ježíšovo. Je možná tiché a skryté, ale ti kteří mu věříme, ti ho uslyší a naleznou.

Hledat znamená toužit po tom, aby Bůh řídil naše životy. Hledat Boží spravedlnost není asi nic jiného, než prosit, aby se děla Boží vůle. Je to jakoby změna pohledu: už se neupínám ke svému zítřku, který mě naplňuje starostí, ale k Boží budoucnosti, k příchodu jeho království. Už nemusíme kroužit jen kolem sebe a svých potřeb – ty přece Hospodin zná, ale smím mít na prvním místě jeho Království a Jeho vůli.

Hledat Boží království a jeho spravedlnost je úkol, jemuž máme věnovat všechnu svou pozornost. A pak i to, co potřebujeme pro svůj život, dostaneme jakoby navíc, jako důkaz Boží milosti a péče. Amen

A na závěr – jsem si vzpomenu na jednu slovenskou písničku:

Zahod' ^Gstarosti, zahod' svoje ^Cstarosti
zahod' svoje ^Gstarosti, pozri,
aký ^Dje krásny ^Gdeň.

Píseň: 209

Večeře Páně:

Vyznání vin:

Před tebe předstupujeme, Pane se vším, co otravuje a zamořuje naše žití. Se svou životní hořkostí. S tím, jak málo věříme, že tvé milosrdenství a vysvobození v našem světě něco zmůže. Odpusť, že se přizpůsobujeme tomuto světu a zatemňujeme obzory, které ty svým příběhem spásy otevíráš. A pak i naše životy i místo, kde žijeme, otravuje nedůvěra, přestrašenost, vypočítavost, nenávisť. **Nyní před tebou, svatý Bože vyznáváme své viny.**

1. Vyznáváme, že jsi věrný a spravedlivý Bůh. Že jsi Bůh-Otec, který poslal svého Syna Ježíše Krista, aby obnovil porušenou smlouvu. Že z moci milosti a záchrany jsi přemohl lidskou pýchu a nenávisť – když jsi mu dal povstat z mrtvých.

Jestliže tomu tak je, odpovězte: **VYZNÁVAM.**

2. Věříme, že Bůh posílá svého Ducha, aby naše žití otvíral k záchraně? Že tou jedinou záchranou je Ježíš Kristus – Syn Boží, který za naše hříchy položil svůj život na kříži. Věříme, že Jeho smrt je naším ziskem?

Jestliže tomu tak je, odpovězte: **VĚŘÍM.**

3. A jako ti, kdo se s důvěrou otevřeli uzdravující moci Ducha, nechme působit v nás léčivé dílo Boží, které přináší odpuštění v Kristu. Naše odpuštění toužíme přinášet i do našich vztahů mezi sebou a k lidem kolem sebe.

Jestliže tomu tak je, odpovězte: **ODPOUŠTÍM, s pomocí Boží.**

Slovo milosti:

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. Text:

14 *Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží.*

15 *Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! (Ř 8, 14-15)*

B. Pozdrav pokoje: „*Na znamení pokoje a odpuštění – podejme si mezi sebou navzájem ruce se slovy – POKOJ TOBĚ*“.

C. Apoštolské vyznání víry: *Věřím v Boha Otce...*

Slova ustanovení:

Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně:

„*Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal **chléb**, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“*

*Stejně vzal po večeři i **kalich** a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.“ (1 K 11, 23-26)*

Epikléze (modlitba)

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, všemohoucí věčný Bože, abychom ti vždy a všude vzdávali díky. Neboť ty nedovolíš, aby náš život určovala hořkost ani beznaděj. O letnicích jsi dovršil dílo vykoupění a zmocnil jsi učedníky k otevřenosti a službě v tomto světě. Sesíláš Ducha nového žití, obnovy a naděje. Amen

Pozvání:

A Duch i nevěsta praví: PŘIJĎ! A kdokoli to slyší, ať řekne PŘIJĎ! Kdo žízní, ať přistoupí, kdo touží, ať zadarmo nabere vody života. (Zj 22, 17)

Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Ke stolu Kristovu jsou bez rozdílu církevní příslušnosti zváni všichni, kdo věří v jeho vykupitelské dílo. Hle vše je přichystáno!

Přijímání:

- *Vezměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*
- *Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*
-

Propouštění:

- A) *Jestliže jste hanobeni pro jméno Kristovo, blaze vám, neboť na vás spočívá Duch slávy, Duch Boží.*
(1P 4, 14)
- B) *1 Odhodte tedy všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání*
2 a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke
spasení; (1P 2, 1-2)

Děkovná modlitba:

Pane náš – děkujeme, že jsi nás opět ujistil svou blízkostí. Chválíme tě, že tu nejsme sami, vydáni na pospas všemu, co jinak tíží a zotročuje lidský život. Děkujeme, že nás povoláváš k naději a následování. Ty sám nás provázej, ať i skrze náš život prozařuje do tohoto světa sláva tvého království. Amen.

Píseň: S 61 (Hleďte především)

Ohlášky:

Prímolvná modlitba:

Pane a Bože náš, prosíme Tě za všechny, kterým utrpení a bída uzavřely obzor. Za ty, kteří hledí jen ke smrti, neboť prožili příliš zlého a v životě již odmítají vidět cokoli pozitivního. Za ty, kdo pod tíhou trápení a starostí ztrácejí víru. Prosíme, pomoz, abychom je v jejich vzdoru ještě více nezatvrzovali, ale dokázali jim dosvědčit, že nejsou opuštěni. Prosíme Tě o odvahu, vidět přes všechno zlo kolem nás Tvoji lásku. Prosíme Tě o pokoru, nechat Ti poslední slovo. Děkujeme Ti za svobodu, že nemusíme všemu rozumět. Vždyť Tvé cesty převyšují cesty naše a myšlení Tvá myšlení naše. Děkujeme Ti, že den co den, smíme žít z Tvé milosti. Požehnej, prosíme, úsilí našemu sboru i celé církve, ať nás Tvé slovo k tomuto poslání vyzbrojí a upevní. Společně jako Tvé děti se k Tobě obracíme se slovy, které si nás sám naučil:

Otče náš....

Posláni:

- 20 My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista.*
21 On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit. (Fp 3,20–21)

Požehnání:

- 16 Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději,*
17 nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu. (2Te 2, 16-17)

Píseň: 694